

лигентност. Дългият му носъ показва голѣма интеллигентност. Слонътъ е пропадалъ само отъ много умъ.

И тъй, не само слонътъ, но и човѣкъ пропада отъ много умъ. Срѣщате единъ младъ момъкъ, около 30 годишенъ, който е свършилъ два факултета съ отличие. Всички професори сж доволни отъ него и му съдействуватъ да вземе докторатъ. Той учи още година—две, докато получи докторатъ, докато стане докторъ. Следъ това го назначаватъ на висока служба. Единъ день той се запознава съ една професорка, по-млада и по-учена отъ него. Той се интересува отъ нейната наука и желае да я научи. Тази наука ние наричаме „наука на влюбването.“ По тази наука, именно, той трѣбва да държи последния си изпитъ. Тази професорка се държи предъ него така високо, че той не знае, какво да прави. На другитѣ хора заповѣдва, но като се намѣри предъ нея, седи съ скръстени ръце, не знае, какво да й направи; чуди се, кое ѝ е приятно и кое не. Тази млада професорка току се облича съ нови дрехи: днесъ съ едни, утре — съ други. И цѣлото си имане да изхарчи за дрехи, мисли ли тя, че съ външността си само ще може да привлече този или онзи? Съ този методъ временно само може да успѣе да привлече човѣка, но не и за постоянно. Като четете арабскитѣ приказки отъ 1001 нощъ, виждате, че женското сърдце има много желаня, на които мъчно се угажда. Тамъ се разправя за любовта на арапъ къмъ нѣкоя царска дъщеря. Каквито и да сж тия приказки, любовта на обикновенитѣ хора е много материалистична. Че е така, кажете, коя обикновена мома би се оженила за светия? Тя казва: Светия кжща не храни. Вижете, колко е хилавъ, какви хлътнали очи има — цѣлъ постникъ. Азъ не мога да издържа на неговия режимъ: да постя, да не ямъ месо. Този режимъ на хранене съвсемъ ще ме съсипе.

Хората въ свѣта се дѣлятъ на духовни и свѣтски. Свѣтскитѣ сж ученитѣ хора, които се произнасятъ за духовнитѣ: Ние не се интересуваме отъ идеитѣ на духовнитѣ, които не могатъ да се реализиратъ; какъвъ е онзи свѣтъ, за който ни говорятъ, не ни интересува. За насъ е важенъ този животъ, да си хапнемъ, да си пийнемъ, да се разговоримъ съ хората, да се повеселишъ малко — въ това седи смисълтъ на живота. А тъй, че сжществували ангели, че сжществували светии, напреднали души, това не ни интересува. Това сж въображаеми нѣща.—Кои нѣща въ свѣта не сж въображаеми? Питамъ: кое е онова, което привлича човѣш-